

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/00113-0/2020	
Érkezett: 2020 JAN 21.	
Tatabányai Törvényszék útján Alkotmánybíróság részére	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Meléklet: 16 db	<i>eu!</i>

TATABÁNYAI TÖRVÉNYSZÉK
Tatabánya

FŐSTÁJ ERKEZETT
GYŰFŐSZERKÉNYVEK ÖRITVE
ÜG-FELKÉPVESELO ALTAL
SZEMELTESEN BEADOTT

Példány: ..... Mellé: ..... db
szám: .....

██████████ felperesnek – az Országos Bírósági Hivatal Jogi Képviselési Osztálya által képviselt Fővárosi Törvényszék alperes ellen sérelemdíj megfizetése iránt folyamatban volt perében meghozott felülvizsgálati eljárásban született, a bírósági eljárást befejező végzésével szemben, az első fokon eljáró Tatabányai Törvényszék útján a **Fővárosi Törvényszék** (1055 Budapest, Markó utca 27., megbízott elnöke: dr. Tatár-Kis Péter) mint a per alperese az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjeszti elő.

A Fővárosi Törvényszék kéri a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria mint felülvizsgálati bíróság által 2019. november 12. napján meghozott Pfv.II.21.271/2019/9. sorszámú végzésének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azt semmisítse meg.

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése

2016. február 8. napján ██████████ felperes saját és „pertársai” nevében keresetlevelet terjesztett elő a Fővárosi Törvényszék I. r. és a Fővárosi Ítéltábla II. r. alperessel szemben, amelyben „É-ban megállapítandó sérelemdíj megítélését” kérte.

2016. május 4. napján kelt Pkk.V.24.715/2016/2. számú végzésével a Kúria az eljárásra a Tatabányai Törvényszéket, az esetleges fellebbezés(ek) elbírálására a Győri Ítéltáblát jelölte ki.

2017. június 29. napján kelt 4.P.20.249/2016/27. számú végzésével a Tatabányai Törvényszék a pert a Fővárosi Ítéltábla II. r. alperessel szemben megszüntette, amely végzés 2017. szeptember 5. napján jogerőre emelkedett.

2017. június 29. napján kelt 4.P.20.249/2016/28. számú végzésével a Tatabányai Törvényszék a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasította.

2017. december 7. napján kelt 4.P.20.217/2017/5. számú végzésével a Tatabányai Törvényszék a peres feleket idézte a per első tárgyalására.

2017. december 22. napján kelt ellenkérelmében a Fővárosi Törvényszék alperes kérte a kereset elutasítását és több más mellett kétségbe vonta ██████████ felperes képviselési jogosultságát.

2018. április 19. napján kelt előkészítő iratában a Fővárosi Törvényszék alperes továbbra is kérte a kereset elutasítását és továbbra is kétségsbe vonta [REDACTED] felperes képviseleti jogosultságát.

2018. május 29. napján kelt 4.P.20.217/2017/20. számú ítéletével a Tatabányai Törvényszék a keresetet elutasította.

2018. szeptember 10. napján [REDACTED] felperes fellebbezést terjesztett elő a Tatabányai Törvényszék 4.P.20.217/2017/20. számú ítéletével szemben.

2019. május 14. napján kelt I.Pf.20.105/2019/2. számú végzésével a Győri Ítéltábla idézte a peres feleket a fellebbezési tárgyalásra.

2019. július 1. napján kelt fellebbezési ellenkérelmében a Fővárosi Törvényszék alperes kérte a Tatabányai Törvényszék 4.P.20.217/2017/20. számú ítéletének helybenhagyását, azonban kétségsbe vonta [REDACTED] felperes képviseleti jogosultságát, vitatta a meghatalmazások szabályszerűségét.

2019. július 4. napján kelt Pf.I.20.105/2019/5/I. számú ítéletével a Győri Ítéltábla a Tatabányai Törvényszék 4.P.20.217/2017/20. számú ítéletét megváltoztatta és kötelezte a Fővárosi Törvényszék alperest, hogy fizessen meg a „felpereseknek személyenként 300.000 (Háromszázezer) forint méltányos elégtételt biztosító kártérítést, valamint 4.000 (Négyezer) forint másodfokú perköltséget”.

2019. augusztus 21. napján kelt felülvizsgálati kérelmében a Fővárosi Törvényszék alperes kérte a Győri Ítéltábla Pf.I.20.105/2019/5/I. számú ítéletének alperest marasztaló része hatályon kívül helyezését és a keresetet elutasító határozat hozatalát. A felülvizsgálati kérelemben a Fővárosi Törvényszék alperes kifejtette, hogy [REDACTED] felperes nem rendelkezett képviseleti jogosultsággal. A felülvizsgálati kérelemben a Fővárosi Törvényszék alperes kérte a Győri Ítéltábla Pf.I.20.105/2019/5/I. számú ítélete végrehajtásának felfüggesztését.

A Nemzeti Adó- és Vámhivatal 2019. szeptember 5. napján kelt értesítésében tájékoztatta a Tatabányai Törvényszéket, hogy [REDACTED] a per XII. r. felperese 2014. január 20. napján elhunyt.

2019. szeptember 11. napján [REDACTED] a per XXXIV. r. felperese bejelentette, hogy az ügyről nem volt tudomása, az ügyben szereplő személyeket nem ismeri, velük soha nem találkozott. Nem írt alá meghatalmazást. Az ügyből való „törlését” kérte, mert a nevével visszaélés történt.

2019. október 16. napján kelt előkészítő iratában a Fővárosi Törvényszék alperes újra kérte a Győri Ítéltábla Pf.I.20.105/2019/5/I. számú ítélete végrehajtásának felfüggesztését.

2019. november 12. napján kelt Pfv.II.21.271/2019/9. számú végzésével a Kúria mint felülvizsgálati bíróság megállapította, hogy a XII. rendű felperes 2014. január 20-i elhalálzására tekintettel a felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati eljárás során végzett

valamennyi eljárási cselekmény hatálytalan. Ezért a Kúria az ügy iratait – a szükséges intézkedések megtétele végett – visszaküldte az elsőfokon eljáró Tatabányai Törvényszéknek.

2019. november 22. napján kelt előkészítő iratában a Fővárosi Törvényszék alperes – hivatkozva a Kúria Pfv.II.21.271/2019/9. számú végzésére – kérte a Tatabányai Törvényszéktől annak megállapítását, hogy a Tatabányai Törvényszék előtt 4.P.20.217/2017. számon folyamatban volt elsőfokú eljárás során végzett valamennyi eljárási cselekmény és a 4.P.20.217/2017/20. számú elsőfokú ítélet hatálytalan.

2019. november 22. napján kelt előkészítő iratában a Fővárosi Törvényszék alperes – hivatkozva a Kúria Pfv.II.21.271/2019/9. számú végzésére – kérte a Győri Ítéltáblától annak megállapítását, hogy a Győri Ítéltábla előtt Pf.I.20.105/2019. számon folyamatban volt másodfokú eljárás során végzett valamennyi eljárási cselekmény és a Pf.I.20.105/2019/5/I. számú másodfokú ítélet hatálytalan.

2019. december 14. napján kelt előkészítő iratában a Fővárosi Törvényszék alperes kérte a Tatabányai Törvényszéktől és Győri Ítéltáblától a 2019. november 22-ei alperesi kérelemre vonatkozó határozat megküldését.

2019. december 20. napján a Győri Ítéltábla arról tájékoztatta az alperest, hogy az 1952. évi Pp. rendelkezései hatálytalanság megállapítását nem teszik lehetővé, különös figyelemmel arra, hogy a XII. r. felperes még jóval a per megindítása előtt elhunyt. Megjegyezte, hogy a Kúria a végzésében az elsőfokú bíróságnak adott utasítást.

2019. december 23. napján kelt 4.P.20.217/2017/90. számú végzésével a Tatabányai Törvényszék az alperes 2019. november 22-én kelt kérelmét elutasította.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Az alperes ellen indult perben a Tatabányai Törvényszék a 4.P.20.217/2017/20. sorszámú, 2018. május 29. napján kelt ítéletével a felperesek keresetét elutasította.

A felperesek fellebbezését követően eljáró Győri Ítéltábla a Pf.I.20.105/2019/5/I. sorszámú, 2019. július 4. napján kelt másodfokú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felpereseknek személyenként 300.000.-Ft méltányos elégtételt biztosító kártérítést, valamint 4.000.-Ft másodfokú perköltséget.

A Fővárosi Törvényszék alperes a másodfokú bíróság ítélete ellen felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a Kúriánál, melyben a Győri Ítéltábla Pf.I.20.105/2019/5/I. sz. ítéletének az alperest marasztaló rendelkezések tekintetében hatályon kívül helyezését és a kereset teljes egészében történő elutasítását kérte.

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság a 2019. november 12. napján meghozott Pfv.II.21.271/2019/9. sorszámú végzésében megállapította, hogy - a XII. r. felperes 2014. január 20-i elhalálozására tekintettel – az alperes felülvizsgálati kérelme és a felülvizsgálati eljárás során végzett valamennyi eljárási cselekmény hatálytalan. Az ügy iratait – a szükséges

intézkedések megtétele végett – visszaküldeni rendelte az elsőfokon eljáró Tatabányai Törvényszéknek. A fentiekre a feleket és az ügyben másodfokon eljáró Győri Ítéltáblát a végzéssel tájékoztatta.

A Fővárosi Törvényszék alperes a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (továbbiakban Pp.) rendelkezései alapján tehát a rendelkezésre álló rendes és rendkívüli jogorvoslatot egyaránt kimerítette.

e) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Fővárosi Törvényszék alperest képviselő Országos Bírósági Hivatal Jogi Képviseleti Osztálya részére a Kúria végzése 2019. november 12. napján elektronikus úton került kézbesítésre, ezért az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti 60 napos határidő megtartásra került.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

A büntetőeljárásban és a polgári peres eljárásban eljáró bíróság, valamint a vádlott és a vádló, illetve a peres felek között a Be.-ben és a Pp.-ben szabályozott eljárások lefolytatása során közjogi jogviszony áll fenn.

A büntető és polgári perrendek mint közjogi szabályok megsértése folytán az eljárások alanyai és a bíróságok között csak akkor jön létre a Ptk. rendelkezései alapján magánjoginak minősülő jogviszony, ha az eljáró bíróságok a büntetőeljárásban, vagy a polgári peres eljárásban a közjogi szabályok súlyos és kirívó megsértésével egyben az eljárás alanyainak vagyoni kárt okoztak, illetve azok személyhez fűződő jogát vagy eljárási alapjogát sértették meg.

A magánjogi kötelmet tehát minden esetben a vagyoni kár bekövetkezése, illetve a személyhez fűződő jog vagy eljárási alapjog megsértése hozza létre, és e tények bekövetkezése folytán az eljárás alanyának a kártérítés szabályai szerint vagyoni kára megtérítésére irányuló, illetve személyhez fűződő jogának megsértéséből fakadó nem vagyoni kártérítés megfizetése iránti, továbbá eljárási alapjogának sérelme miatt méltányos elégtételt biztosító kártérítés (sérelemdíj) megfizetése iránti alanyi joga keletkezik, míg az alperesként megjelölt bíróság perbe vitt kötelezettségét szintén a magánjogi szabályokban lefektetett polgári jogi felelősség normái alapján kell megítélni.

A méltányos elégtételt biztosító kár megtérítése iránti követelést a felperes minden esetben a Pp. által szabályozott polgári perben érvényesítheti. Ebben a perben a felperes a bírósággal mint alperessel szemben a Pp. 1. § szerinti vagyoni és személyi jogával kapcsolatos követelést érvényesít.

Az alperes a perben anyagi és eljárási jogai felett közjogi korlátoktól, kötöttségektől mentesen, azaz saját belátása szerint szabadon rendelkezik. Az alperes perbeli részvételének ezért nem voltak közjogi elemei, a perben igazságszolgáltatási tevékenységétől függetlenül éppen olyan alperesként vett részt, mint bármilyen más magánjogi jogalany.

e) Az Alkotmánybíróság hatásköre

Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontján, valamint az Abtv. 27. §-án és 43. § (1) bekezdésén alapul.

f) Az Alaptörvény megsértett rendelkezései

XXVIII. cikk (1) bekezdés

g) A bírósági eljárást befejező egyéb döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség

Az alkotmányjogi panasz tárgyát képező ügyben a Fővárosi Törvényszék mint indítványozó (továbbiakban: indítványozó) Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított jogait a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.II.21.271/2019/9. sorszámú végzése (a továbbiakban: a Kúria) sérti.

Az indítványozó a polgári perben peres félként vett részt, és perbeli jogállásából fakadó, valamennyi alperest a jogállásától függetlenül mindenkor megillető tisztességes eljáráshoz, azon belül az indokolt bírói döntéshez való alkotmányos alapjogának megsértésére hivatkozik, amelyet a Kúria a felülvizsgálati eljárásban meghozott végzésével megsértett.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése értelmében:

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

ba) A Kúria kirívóan súlyos eljárási szabálysértéssel meghozott végzésével az indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét eredményező módon állapította meg, hogy az alperes felülvizsgálati kérelme és valamennyi, a felülvizsgálati eljárás során végzett eljárási cselekmény hatálytalan.

A Kúria indokolási kötelezettségét megsértve nem adott egyértelmű iránymutatást az elsőfokú bíróság számára a megteendő intézkedésekről, amely ugyancsak a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét eredményezi.

bb) Az Alkotmánybíróság a tisztességes eljáráshoz való jog lényegéről kialakított álláspontját elvi jelentőséggel a 6/1998. (III. 11.) AB határozatában dolgozta ki, és annak lényegét adó II.5. pontjában a következőket állapította meg.

A „tisztességes eljárás” (fair trial) követelménye nem egyszerűen egy, a bíróságnak és az eljárásnak itt megkövetelt tulajdonságai közül (ti. mint „igazságos tárgyalás”), hanem az

idézett alkotmányi rendelkezésekben foglalt követelményeken túl – különösen a büntetőjogra és -eljárásra vonatkozóan – az Alkotmány 57. § többi garanciájának teljeseését is átfogja. Sőt, az Egyezségokmánynak és az Emberi Jogok Európai Egyezményének – az Alkotmány 57. §-a tartalmához és szerkezetéhez mintát adó – eljárási garanciákat tartalmazó cikkei általában elfogadott értelmezése szerint a fair trial olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért az egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás „méltánytalan” vagy „igazságtalan”, avagy „nem tisztességes”.

Ezen határozatban megfogalmazott megállapításokat az Alkotmánybíróság utóbb több döntésében is megerősítette, és gyakorlattá formálta, ahogyan arra az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III. 1.) AB határozatában is rámutat [24].

Ebben a határozatban az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás részeként megjelölt indokolt bírói döntéshez fűződő jog tartalmát határozta meg [28].

Kifejtette, hogy az Alkotmánybíróság a 61/2011. (VII. 13.) AB határozatában elvi jelentőséggel erősítette meg, hogy „egyes alapjogok esetében az Alkotmány ugyanúgy fogalmazza meg az alapjog lényegi tartalmát, mint valamely nemzetközi szerződés (például a Polgári és Politikai Jogok Egyezségokmánya és az Emberi Jogok Európai Egyezménye). Ezekben az esetekben az Alkotmánybíróság által nyújtott alapjogvédelem szintje semmiképpen sem lehet alacsonyabb, mint a nemzetközi (jellemzően a strasbourgi Emberi Jogok Bírósága által kibontott) jogvédelem szintje”.

Az Alkotmánybíróság ilyen megfontolásból kiindulva áttekintette a Bíróságnak az indokolt bírói döntéshez fűződő jog tekintetében kialakított gyakorlatát, amelyet az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított jog értelmének meghatározásakor is irányadónak tekint [30].

Az előbbi gyakorlattal kapcsolatban az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III.1.) AB határozatában rögzítette: a Bíróság kiindulópontja az, hogy a bírói döntésekkel szemben valamennyi demokratikus jogállamban elvárható az objektivitás és az átláthatóság, ami egyfelől elejét veszi az önkényes hatósági és bírói döntéshozatalnak, másrészt erősíti a bírói döntéshozatalba vetett közbizalmat, és a bírói döntések tekintélyét.

A Bíróság következetes gyakorlata szerint a tisztességes eljárás és a jogállamiság elvéhez tartozik az a követelmény, hogy a bíróságok a döntéseik alapjául szolgáló indokokat kellő részletességgel mutassák be. A Bíróság olvasatában az adott bírói döntés természete és az alapul fekvő egyedi ügy körülményei határozzák meg, hogy milyen terjedelmű és mélységű indokolás elégíti ki az indokolási kötelezettség egyezménybeli követelményét. Ebből következően az indokolt bírói döntéshez fűződő jog megsértését kizárólag az alapul fekvő egyedi ügy összes körülményeinek vizsgálatát követően lehet megítélni. Éppen ezért elképzelhető, hogy valamely részletkérdésre vonatkozó indokolás teljes elmaradása nem, míg egy lényegesebb kérdésre vonatkozó hiányos indokolás viszont az Egyezmény 6. Cikkében biztosított jog megsértését idézi elő.

Az Alkotmánybíróság rögzítette, hogy az indokolt bírói döntéshez fűződő jog ebből következően az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerén belül jelentkezik.

Az alkotmányos előírás ugyanakkor kizárólag az eljárási törvényekben foglaltak szerint kötelezheti a bíróságot a döntésének alapjául szolgáló indokok bemutatására. Ebből következik, hogy az Alkotmánybíróság az Alaptörvény e szabályát mindig együtt olvassa a jogvita jellege, és az adott ügy típusa által kijelölt konkrét eljárásjogi szabályokkal.

Figyelemmel az Alaptörvény 28. cikkében előírt jogszabály értelmezési kötelezettségre is, az Alkotmánybíróság azt vizsgálja, hogy az indokolási kötelezettséget előíró eljárási jogszabályokat a bíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményeknek megfelelően alkalmazta-e. [33].

Ehhez képest az Alkotmánybíróság által vizsgált, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. [34].

Az Alkotmánybíróság 20/2017. (VII. 18.) AB határozatában rögzítette, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésnek indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes bírósági eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes bírósági eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossgal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon” [26].

Az Alkotmánybíróság 3027/2018. (II. 6.) AB határozatában azt is kimondta, hogy amennyiben a jogalkotó biztosít rendkívüli jogorvoslatot, akkor ennek az eljárási szakasznak is meg kell felelnie a tisztességes bírósági eljárásból fakadó követelményeknek. Ebből következően a felülvizsgálati eljárásnak is ... ki kell elégítenie az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből folyó alkotmányos elvárásokat, különös tekintettel arra, hogy a Kúria ebben az eljárásban a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezheti, s helyette akár maga hozhat új érdemi határozatot. [14]

Az Alkotmánybíróság fenti határozataiban kimunkált szempontok alapján az indítványozó az eljárás tisztességtelenségének indokait a következőkben látja:

A Györi Ítéltábla 2019. július 4. napján kelt Pf.I.20.105/2019/5/I. számú ítéletének meghozatalát követően – amelyben a Tatabányai Törvényszék 4.P.20.217/2017/20. számú ítéletét megváltoztatta és kötelezte a Fővárosi Törvényszék alperest, hogy fizessen meg a felpereseknek személyenként 300.000 (Háromszázezer) forint méltányos elégtételt biztosító kártérítést, valamint 4.000 (Négyezer) forint másodfokú perköltséget – vált ismertté az a tény, hogy a XII. r. felperes a per megindítását megelőzően 2014. január 20. napján elhunyt.

Ennek következtében a perindítás időpontjában a XII. r. felperes nem rendelkezett a régi Pp. 48. §-a szerinti perbeli jogképességgel.

A régi Pp. 130. § (1) bekezdés e) pontja szerint, a bíróság a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül [125. § (1) bekezdés] elutasítja, ha a félnek nincs perbeli jogképessége (48. §), míg a régi Pp. 157. § a) pontja alapján a bíróság a pert megszünteti, ha a keresetlevelet már a 130. § (1) bekezdésének a)-h) pontja alapján idézés kibocsátása nélkül el kellett volna utasítani.

A Kúria azonban a jogszabályoknak megfelelő döntés (a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése és a per megszüntetése vagy a felek személyének és perbeli jogképességének vizsgálata érdekében az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítása) meghozatala helyett a régi Pp. 112. § (2) bekezdésében írt, a félébeszakadás esetén irányadó jogszabályi rendelkezéseket alkalmazva megállapította, hogy a jogerős – az alperes marasztalását eredményező – ítélet ellen előterjesztett alperesi felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati eljárás során végzett valamennyi eljárási cselekmény hatálytalan.

Ezen döntése kapcsán a régi Pp. 111. § (1) bekezdését és a 112. § (2) bekezdését idézve kifejtette, mivel a XII. r. felperes a per megindítását megelőzően elhunyt, a határozat hatálytalanságát azonban csak azt meghozó bíróság állapíthatja meg, a Kúria kizárólag a felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati eljárásban tett eljárási cselekmények hatálytalanságát állapíthatta meg.

A fent írtakra figyelemmel jelen esetben a régi Pp. 111. § (1) bekezdése szerinti eljárás félébeszakadása megállapításának és a félébeszakadás jogkövetkezményei (hatálytalanság megállapítása) alkalmazásának nyilvánvalóan nem volt helye, tekintettel arra, hogy a XII. r. alperes nem az eljárás folyamatban léte alatt, hanem azt megelőzően hunyt el [A fél halála csak akkor ad alapot az eljárás félébeszakadására, ha az az eljárás alatt következett be. Abban az esetben, ha az alperesként megjelölt személy halála nem az eljárás folyamán, hanem még a keresetlevél előterjesztését megelőzően történt, az eljárás félébeszakadásának megállapítására nem kerülhet sor (Legfelsőbb Bíróság P. törv. II. 21 057/1992. - BH1993. 235.)].

Ez a téves döntés pedig azt eredményezte, hogy az indítványozó felülvizsgálati kérelme és végrehajtás felfüggesztése iránti kérelme nem nyert érdemi elbírálást.

Amennyiben a Kúria a jogszabályoknak megfelelő döntést hoz, az indítványozónak a felperesek személyével, jogképességével, valamint az I. r. felperes képviseleti jogával kapcsolatos, a jogerős ítélet meghozatalát követően ismertté vált tények alapján megalapozott kifogásai érdemi – feltehetően az indítványozó számára kedvező - elbírálást nyertek volna.

A Kúria végzésével az ügy iratait – szükséges intézkedés megtétele végett – visszaküldte az elsőfokon eljáró Tatabányai Törvényszéknek.

A Kúria végzésében ugyanakkor a régi Pp. 275. § (5) bekezdésére is figyelemmel, nem adott egyértelmű utasításokat az elsőfokú bíróság számára, nem határozta meg konkrétan az elsőfokú bíróság által megteendő intézkedéseket.

Ezen kötelezettség elmulasztása pedig azt eredményezte, hogy az elsőfokú bíróság a 4.P.20.217/2017/90. számú végzésében arra az álláspontra helyezkedett, hogy a Kúria végzése alapján – konkrét utasítás hiányában – az ügyben nincs további teendője. Egyebekben a Kúria téves álláspontját nem fogadta el és az indítványozónak a Kúria végzésére hivatkozással előterjesztett hatálytalanság megállapítása iránti kérelmét elutasította.

A Kúria téves és teljes körűen nem indokolt végzése azt az eljárásjogi helyzetet eredményezte, hogy

- az indítványozó a 17.400.000.-Ft méltányos elégtételt biztosító kártérítés megfizetésére kötelező jogerős ítélettel szembeni, a jogalkotó által biztosított felülvizsgálati jogát elveszítette,
- az indítványozót a jogerős ítélet alapján – többek között a perindítást megelőzően elhunyt személy javára - fizetési kötelezettség terheli,
- az I. r. felperes perindítási jogát, képviseleti jogát, az I. r. felperes által csatolt meghatalmazások szabályszerűségét vitató, a felülvizsgálati kérelemben is előadott hivatkozás érdemi elbírálása nem történt meg; ugyanakkor ezen érdemi védekezés megalapozottságát az indítványozó önhibáján kívül a jogerős ítélet meghozatalát követően ismertté vált tények – a XII. r. felperes perbeli jogképességének hiánya, [REDACTED] XXXIV. r. felperes perbeli szándékának hiánya – igazolják,
- az alsóbb bírói fórumok a Kúria konkrét utasításának hiányában az ügyben további intézkedést nem kívánnak foganatosítani.

Az indítványozó álláspontja szerint ezek a tények külön-külön is, de a téves döntésből eredő okozati összefüggésük folytán együttesen minden kétséget kizáróan megvalósítják a tisztességes eljáráshoz való alapjog súlyos sérelmét.

Ugyanis - ezen alapjognak a korábbiakban kifejtett tartalmi elemeire figyelemmel – a fent felsorolt tények

- az eljárásjogi garanciák érvényesülésének sérelmét eredményezték,
- sértik a hatékony bírói jogvédelem követelményét, és
- ügy érdemi elbírálásának lehetőségét kizárják.

Mindezekre figyelemmel az indítványozó kéri, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság állapítsa meg a Kúria mint felülvizsgálati bíróság által 2019. november 12. napján meghozott Pfv.II.21.271/2019/9. sorszámú végzés alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azt semmisítse meg.

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

a) Az indítványozó az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági határozat végrehajtásának felfüggesztését nem kezdeményezte.

b) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Mellékletek)

M/1 – Győri Ítéltábla Pf.I.20.105/2019/5/I. számú ítélete

M/2 – Indítványozó 2019. augusztus 21-én kelt felülvizsgálati kérelme

M/3 – Nemzeti Adó- és Vámhivatal 2019. szeptember 5-i értesítése

M/4 – ██████████ 2019. szeptember 11-i bejelentése

M/5 - Kúria Pfv.II.21.271/2019/9. számú végzése

M/6 - Indítványozó 2019. november 22-i kérelme Tatabányai Törvényszékhez

M/7 - Indítványozó 2019. november 22-i kérelme Győri Ítéltáblához

M/8 – Tatabányai Törvényszék 4.P.20.217/2017/90. számú végzése

M/9 – Győri Ítéltábla Pf.I.20.105/2019/9. számú tájékoztatása

M/10 – indítványozó 2019. július 1-jei fellebbezési ellenkérelme

M/11 – indítványozó 2017. december 22-ei ellenkérelme.

Budapest, 2020. január 9.

Tisztelettel:

dr. Tatár-Kis Péter
Fővárosi Törvényszék elnöke

